

دَجَادُوْ اَوْ بَدَ نَظَر

مَسْنُوْنِ عَمَّ شَلَج

مؤلف

ابو محمد المين اللطيف الشاوي
حفظه الله تعالى

مكتبة محمد بن عبد الوهاب
منگل مارکیٹ بیرون گنج پینہور

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د جادو او بد نظر مسنون علاج

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ
وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ
أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

اما بعد: قرآن او حديث هغه بهترين
نعمت رب العالمين راليرله دمه چه دروح
او جسد اود ظاهر او باطن پوره علاج

د طباعت حقوق محفوظ دی

د کتاب نوم

د جادو او بد نظر مسنون علاج

مؤلف

الشيخ العلامة ابو محمد
امين الله بشاوري حفظه الله

ناشر

مکتبه محمدیه

بيرون گنج گيت منگل مارکيت پيښور

پکښه شته دې، دې سره انسان بل کوم شی ته نه محتاج کیږي په دې شرط چه په دې ځان پوهه کړي او یقین پرې وکړي۔

الله تعالی فرمائی:

﴿الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾

ترجمه: نن ورځ ماتاسو دپاره ستاسو

دین پوره کړو۔

بعضه خلق دین ناقص گنږي نو نورو ازمو نو یا مذهبونو ته رجوع کوي۔ بعضه خلق قرآن او حدیث صرف دروح علاج گنږي، د دنیا د سعادت څه کمال پکښه نه وینی۔ بعضه خلق په ظاهري مرضونو

کښه صرف دکثرانو ته رجوع کوي، او قرآن او احادیثو نبوی کښه چه کوم اذکار راغلي دي هغه معمولی شے گنږي، او حال دادې چه هغه اذکار او دعاگانې ددوائی نه زیات طاقت لري، بلکه دُعا دمؤمن وسله ده، لکه حدیث کښه راغلي دي (المستدرک)۔

نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اذکار او دُعاگانو ته ډیر ترغیب ورکړيدې اود هر وخت او هر مه موقعه دپاره ئې خاص اذکار خودلی دي، دهغه یادول هر مسلمان له پکار دي ځکه چه د دنیا او آخرت ډیر لوئې سعادت په

کښه دمه۔

د مه باره کښه زمونږ يو کتاب چهاپ
شويده مه نوم د (ذکر او دعا مستند
کتاب) بانده، دغه شان يو بل کتاب ده
مه نوم د (دعاء د مؤمن) بانده دا ضرور خان
سره واخلي۔

اوس زه ديو دوو مسئلو باره کښه دا
رساله شروع کوم مه مشوره د الحاج پراچه
بانده، حکه چه هغه مسئلو ته دخلقو
ډير ضرورت ده :

○○○○○

۱- اوله مسئله : د نظر لگيدلو علاج

۲- دويمه مسئله :

د جادو علاج ته ضرورت وله ده؟

۱- حکه بعضه خلق دده مرضونو
علاج مه جادو گرو، کاهنانو او ترويتانو
کوي، او ډير مالونه تر مه اخلي بلکه
عقیده ورله خرابوي۔

بله داچه (حَلُّ السِّحْرِ بِالسِّحْرِ) جائز نه
ده، مه راجح قول د علماؤ کښه، حکه دا
خورضاده مه کفر بانده، حکه ته دخپل
تکليف دلر مه کولو دپاره ساحر (جادو گر)
ته ورشه او هغه جادو کوي ستا مه رضا، مه

جادو کښه اکثر الفاظ د کفر وی، دغه شان
حدیث د بخاری کښه راځی:

نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ النَّشْرَةِ. (مشكاة).

ترجمه: رسول الله ﷺ د نشره نه منع
کړیده.

نشره د سپری نه جادو لرمه کولو ته وائی
کله چه هغه دخپله بنځه نه بند کړه شی
په سحر سره.

دده مسئله تفصیل زه اوس نه لیکم، تفصیل په
الصارم البتارص (۸۷)، تفسیر قرطبی (۴۹/۲) صحیح
بخاری مع الفتح (۲۳۲/۱۰) کښه وگوره.

او (حل السحر بالقرآن والادعية
الماثورة) جائز ده.

۳- او حال دادې چه دده مرض شرعی
علاجونه شته ده، لیکن خلق تره خبر نه
دی، ماته به خلق راتلل او مابه ورته بعضه
آیتونه خودل یا به مه ورته کیست دک
کړو، کله چه پراچه صاحب درخواست د
رساله لیکلو او کړو، نو داماته ډیره بڼه
خبره بنکاره شوه او په رساله مه شروع
وکره، په (۱۴۱۸/۳/۶ هـ) ربیع الاول یوم
الاحد په کالام کو هستان کښه کله چه هه
په سفر تله وم.

د عامو مسلمانانو مذهب دادې چه سحر
اوسترگه تاثیر لری په اذن د الله تعالی

باندے، صرف معتزلہ اوپہ دے وخت کنبے
بعضے ناپوہان د سحر اود سترگے تاثیر نہ
منی۔

لیکن د دوی خبرہ د قرآن او حدیث
خلاف دہ، دے بارہ کنبے بے شماره احادیث
صحیح بخاری او صحیح مسلم اونورو
کتابونو کنبے وگورہ! بلکہ د قرآن آیتونہ
دے بارہ کنبے صریح راغلی دی۔

نو چہ کلہ یو بیمار پہ ظاہری علاجونو
سترے یا نا امیدہ شی نو شاید چہ پہ دہ بہ
سحر یا نظر لگیدلے وی، نو دہغے علاج
دے بیا پہ دے راتلونکے طریقہ سرہ وکری

پورہ یقین سرہ، ان شاء اللہ تعالیٰ، اللہ بہ ئے
جو رکری۔

لیکن دا علاج شرطونہ لری :

اول شرط : اسلام دے چہ لوستونکے بہ
مسلمان وی، صحیح عقیدے والابہ وی،
کہ مُشْرک وی یا کافر وی نو دا علاج دہغہ
دپارہ نہ دے۔

دویم شرط دادے :

چہ یقین سرہ بہ ئے لولی۔

دریم شرط دادے : چہ دمانحہ بہ پابند

وی، دالازمی شرطونہ دی۔

او استحبابی شرط دادے چہ دسحراو

ما بنام اذکار به یاد کری، او هغه به پابندی سره وائی اود یواځې دمريض حکم نه دی بلکه هر مسلمان دپاره دا اذکار پکار دی۔

بل شرط دادې چه کور کښې به تصاویر نه پریډی ځکه هلته جنات اوشیطانان راځی او ملائک نه داخلېږی۔

بل شرط دادې : چه ددې اذکاروپه معنی ځان پوهه کول او توجه سره لوستل پکار دی۔

بل شرط دادې : چه دا اذکار لولی نو ځان به پاک ساتی۔

محترمو روڼرو او خویندو!

ددې اذکارولوستلو کښې ستاسو دوه فائده دی، اوله فائده داده چه تاسوبه دتعویدونو خلاص شی۔ دارنگه دکاهنانو اوساحرانو نه به خلاص شی، او تعویدونه کول که دقران او حدیث نه نه وی نو بیا شرک دې حرام دې او که قران او حدیث پکښې لیکلې شوی وی بیا هم گناه ده ځکه رسول الله ﷺ دا عمل امت ته نه دې خودله تفصیل ما په فتاوی الدین الخالص (۶۳/۱) کښې لیکلې دې۔

او کاهنانو ته ورتلل اود هغوی تصدیق کول کفر دې، لکه حدیث کښې راغلی دی

باندے سحر و کړی۔

۴- کله یو انسان واده وکړی نو سحر کونکے دا واده والا د بنخے نه بند کړی، د شرمولو دپاره۔

او اکثر دا سحر کیري، دا وجه ده چه مخکښے د واده نه ځان باندے معوذتین وئیل پکار دی۔

۵- دارنگه نور اسباب هم شته چه دهغه دوجه نه خلق سحر کوی۔

(مشکاة: ۱/۵۶، ۱/۲۷۶)۔

دویمه فائده داده: چه ستاسو مرض به الله تعالی جوړ کړی، ان شاء الله تعالی۔

خلق جادو ولے کوی؟

۱- کله خلق په یو سړی باندے سحر او جادو کوی د دشمنی دوجه نه۔

۲- کله یو ساحر سحر کوی چه داخلق ماته محتاج شی، او راشی او څه ترے مال واخلم۔

۳- کله یو جینی باندے جرگه وکړی شی او هغه نه ورکوی نو خطبه کونکے ظالم دے، په دے جینی او په باقی کور

۱- د سحر او جادو علاج :

د سحر دوه قسمه علاج دے :

۱- اول قسم علاج قبل المرض دے یعنی د سحر د لگیدلو نه مخکېنې علاج، چه سحر وړ باندې تاثیر ونکړی، اودویم قسم علاج پس د سحر کیدلو نه دے۔

اول قسم دادے : چه سحر او ما بینام به درمے درمے خُله : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ یعنی سورت اخلاص، اودرمے خُله : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ اودرمے خُله : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ لولی۔

(ابوداود، مشکاة: ۱۸۸/۱، بسند صحیح)۔

۲- دارنگه کله چه اوده کیری نو دا درمے سورتونه یو یو خُله لوستل پکار دی، اودرمے خُله به په دواړو لاسونو کښې چُف وکړی او په ټول بدن باندې به ئے راکاړی۔

(بخاری، مسلم، مشکاة: ۱۸۶/۱)

بعضه علماء وائی چه داسورتو نه به درمے درمے خُله لولی، لکه مظاهر حق کښې لیکلی دی، دارنگه مُلا علی قاری وائی په جمع الوسائل ص (۶۰) کښې۔ لیکن ماته صحیح دابنکاری چه یو خُله لوستل پکار دی حکه حدیث کښې (كَانَ يَفْعَلُ) الفاظ راغلی دی، یعنی دا فعل به ئے درمے خُله

کولو، نه قرائت، او تحقیق په فتاویٰ الدین
الخالص دویم جلد کبے وگوره۔

۳- دارنگ دهر فرض مانځه نه پس یو
یو ځل دا درې سورتونه لوستل پکار دی۔

(مشکاة: ۸۹/۱)

۴- دارنگ چه دا کلمات سرې وائی کله

چه دسحر نه ویریری:

أَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَعْظَمُ
مِنْهُ وَبِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ
وَلَا فَاجِرٌ وَبِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ
مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ مِنْ شَرِّ مَنْ خَلَقَ وَبِرَأٍ وَذُرًّا.

(رواه مالك في الموطأ: ۷۲۳)۔

کعب الاحبار یو تابعی عالم دے هغه
فرمائی: که دا کلمات نه وے چه ځه ټه هر
وخت وایم نو ځه به یهودیانو خر جوړ کړے
وے په خپل سحر باندمے۔

د دے ذکر څه خاص وخت نشته، څه

وخت چه دے وسع وشوه وایه!

دلته یوه مهمه مسئله واوره:

هغه داچه: په عامو اذکارو کبے نقل
ضروری دے یعنې هغه ذکر به قبول وی الله
تعالی ته کوم چه د نبی علیه السلام نه
منقول وی۔

مگر په دم کبے جدا قانون دے، او هغه

دا چه دم په هر لفظ جائز دے، په دوو شرطونو باندے:

اول شرط: دادے چه معنے به ئے معلومه وی، کچرته معنے معلومه نه وه، ې معنی الفاظ وو، دهغه استعمال جائز نه دے، حکه پته نه لگی چه دا د توحيد الفاظ دی که د شِرک، نود مُشْتَبِه الفاظو نه قرآن منع کړېده:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا ﴾

دویم شرط: مسلم شریف (۲/۲۲۴)

کنبے دعوف بن مالک^{رض} نه روایت دے چه مانبی^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} ته یو دم پیش کړو، نو هغوی

راته حکم وکړو چه دا بعضے الفاظ ترے لرے کړه، او بعضے پریده - یعنې دا الفاظ شریکه ترے لرے کړه او صحیح معنی والا الفاظ پریده - [فَأَمْرُنِي بِطَرَحِ بَعْضِهَا] -

دغه شان حدیث کنبے راخی:

[لَا بَأْسَ بِالرُّقِيِّ مَا لَمْ يَكُنْ فِيهَا شِرْكٌ]

یعنې: دمونه جائز دی کچرته د شِرک الفاظ په کنبے نه وی، او که د شِرک الفاظ په کنبے وی بیائے استعمال حرام دے -

دارنگ قرآن کریم نه انسان دم اچولے شی په مریض باندے یا په ځان باندے اگر که دهغه معین آیت په دغه مرض

کنبے دنبی علیہ السلام نہ منقول نہ وی،
حک کہ قرآن تپول شفا دے :

﴿ وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾

عبد الله بن مسعود فرمائی :

[عَلَيْكُمْ بِالشِّفَائِينَ الْقُرْآنِ وَالْعَسَلِ]

یعنے : د دوو علاجونو نہ فائدہ واخلی یو
قرآن کریم او بل شہد۔

نو د قرآن کریم ہر یو آیت شفاء دہ۔

د دے مسئلے تحقیق الصارم البتار کنبے شویدے (۴۰)۔

بل **دلیل** دادے : چہ ابو سعید خدری

فاتحہ پہ یو مریض لوستلے وہ نو بیانبی

علیہ الصلاة والسلام ورتہ و فرمائیل :

[وَمَا يُدْرِيكَ أَنهَا رُقِيَّةٌ].

یعنے : تہ چا خبرے کرے چہ دا رقیہ یعنے

دم دے۔ نبی کریم ﷺ رد نکرو بلکہ تائید

لے وکرو۔ (بخاری، مسلم، مشکاة باب الاجارة)۔

نوددے مسئلے پہ وجہ خوک بہ دا

اعتراض نہ کوی پہ مونر باندمے چہ ستا

سو دے کتاب کنبے بعض اذکارے دلیلہ

دی، دنبی علیہ السلام نہ منقول نہ دی۔

۵ - دارنگہ سحر او ما بنام درمے درمے حلہ

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

لوستل ہر مؤمن لہ پکار دی۔

نبی ﷺ فرمائی: چاچہ دا ولو ستلو نو
پہ دغہ ورخ اوپہ دغہ شپہ بہ ورته خہ نوے
مصیبت ونہ رسیبری۔ دایو قیمتی ذکر
دے، پابندے ئے کول پکار دی۔

۶- دارنگہ خوک چہ هر صبا اووه (۷)
عجوه کھجورے و خوری نوز هر او جادوبه
پرے اثر نہ کوی پہ دغہ ورخ لکہ چہ
بخاری کنبے راحی:

[مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمْرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سِحْرٌ
وَلَا سِحْرٌ].

بلکہ د مدینے منورے تپولو کھجورو
کنبے دا خاصیت شتہ۔ (کما فی مسلم ۲/۲۲۰)۔

بلکہ عامو کھجورو کنبے ہم دا
خاصیت شتہ ان شاء الله تعالی۔
۷- قرآن کریم دیر تلاوت کول دارنگ د
تپولو فرائضو پابندی کول ضروری دی
اوتوبه ویستل د تپولو گنا هو نوہ۔

۲- دویم قسم علاج د جادو:

داعلاج ہم دوہ قسمہ دے یو عملی دے
دویم قولی دے اوداعلاجونہ بہ پس د جادو
لگیدلو نہ کولے شی۔

۱- اول قسم عملی علاج دادے چہ

مريض بنکر ولگوی یعنی حجامت دے
و کری، نبی ﷺ باندمے جادو شومے وو،

هغه په سر کښه حجامت وکړو، دایو باریک قسم علاج دے، تفصیل زاد المعاد (۲): کښه ابن القیم کړیدے۔

بله داچه کچرته ممکن وی نو هغه سحر او جادو دے راوباسی او ودے سیزی یادے وٚشکوی لکه نبی صلی الله علیه وسلم باندے چه کله جادو وٚشو نو هغه جادو راویستلو او گذار ئے کړو (کما فی البخاری)۔

لیکن د جادو د راویستلو به شرعی طریقہ اختیارولے شی یا مباحه طریقہ، لکه خوب کښه درته راشی چه جادو فلانی خائے کښه پروت دے، یا په دے

مریض باندے پیربان وی نو چه کله راشی دهغوی نه دے تیوس وکړی چه تاسو چا مقرر کړی وی، او جادو چرته دے، لیکن احتیاط پکار دے پیربان اکثر دروغ وائی۔
دارنگه که نورے طریقے مباحه وی په هغه دے جادو راوباسی، دے سره جادو ختمیږی۔

دویم قسم علاج د جادو

اذکار شرعیه دی۔ د اذکار شرعیه دلوستلو یوه طریقہ داده چه دشنه بیرے اووه پانږے به راواخلی او وٚبه ئے ټکوی، بیا به هغه دومره اوبو کښه واچوی چه غُسل

پرمے کیری، بیابہ دا آیتونہ پہ دمے اویو
ولو ستلے شی :

۱- اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.

(البقرة: ۲۰۵)

۲- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا

هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صُغْرَيْنَ وَأَلْقَى
السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ
مُوسَىٰ وَهَارُونَ.

(اعراف: ۱۱۸-۱۲۲)

۳- وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ
فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ الْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ فَلَمَّا الْقُوا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ
السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
الْمُفْسِدِينَ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ.

(سورت يونس: ۷۹-۸۲)

۴- قَالُوا يُمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ

أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ
وَعَصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى
﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى
﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾
وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا ط إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾
فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ
وَمُوسَى ﴿٧٠﴾

(سورت طه: ٦٥ - ٧٠)

٥ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا
تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبَادُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عِبَادُونَ مَا
أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾
٦ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
﴿٤﴾

٧ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ
﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

کله چه دا آیتونه ولولی بیا دمه مریض دا

اوبه وڅکي دوه درمے ځله اوبه باقی اوبو
دے غسل وکړی۔

اودا عمل دے دوه درمے ځله وکړی که په
یوه پیره کار ونه شو، دا ډیره مجربه طریقه
ده، که څوک دبنځه نه بند کړمے شومے وی
دهغه دپاره هم مفیده ده۔

(وگوره فتاوی ابن باز: ۲۷۹/۳) فتح المجید (۳۴۶)
الصارم البتار: ۱۰۹، مصنف عبد الرزاق (۱۳/۱۱)
العلاج بالرقی للقططانی ص (۹۶) فتح الباری
(۱۲۳۳/۱۰)۔

۲- دارنگه سورت فاتحه اوسوره
اخلاص او آیه الکرسی اود سورت بقره
آخری دوه آیتونه او ﴿قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

او ﴿قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ دے په مریض
دم کړی او چف دے ورسره کوی اوبه درد
مند ځائے دے ورله لاس وهی، که عورت
نه وی۔ او که عورت وی هغه سرمے یا
بنځه دے خپل لاس په هغه ځائے وهی۔

(کما فی البخاری، مشکاة)۔

دادم دوه درمے ځله مکررول پکار دی۔

۳- درانگه داراتلونکی ټول آیتونه او
سورتونه دے دم اچونکے په مریض ووائی
یادے مریض خپله په ځائے وائی، که نه
ورځی اونه څوک دم اچونکے وی کیست
کنبے دے تیپ کړی۔

او مریض یعنی جادو والا دمی بار بار د ورځ
اوری، دوه ځله یا درې ځله، ان شاء الله
تعالی چه الله پاک به ئے جوړ کړی، هغه
آیتونه او سورتونه دادی :

۱ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ مِنْ هَمَزِهِ
وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
مَا لِكَ يَوْمَ الدِّيْنِ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ اِهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّيْنَ
(الفاتحه).

۲ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

﴿ اَلَمْ (1) ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِيْنَ (2) الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ
الصَّلٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ (3) وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ (4) اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ
رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴾ . (البقرة).

۳ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

﴿ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ
سُلَيْمٰنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنَ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِيْنَ
كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا اُنزِلَ عَلٰى
الْمَلٰٓئِكِيْنَ بَبَابِلَ هَارُوْتٌ وَمَارُوْتٌ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ

أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا
شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (102)

دا بار بار اولوله. (البقرة)

۴ - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ (163) إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَسَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَاتٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (164)

(سورة البقرة: ۱۶۳ - ۱۶۴)

۵ - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (255)

(سورة البقرة: ٢٥٥).

٦ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
 كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ
 بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ
 رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ (285) لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
 اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا
 تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ
 قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاغْفُ عَنَّا
 وَاغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلٰى
 الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ (286)

(سورة البقرة: ٢٨٥ - ٢٨٦).

٧ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

شَهِدَ اللّٰهُ اَنْهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُوْلُو
 الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ
 الْحَكِيْمُ (18) اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَمَا
 اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا
 جَاۤءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِآيٰتِ اللّٰهِ
 فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ (19)

(سورة آل عمران: ١٨ - ١٩).

٨ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 فِىْ سِتَّةِ اَيّٰمٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلٰى الْعَرْشِ يُغْشٰى اللَّيْلَ

النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُهَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
 مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ (54) اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
 إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ (55) وَلَا تَفْسِدُوا فِي
 الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَاذْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ
 رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ (56)

(اعراف: ٥٤ - ٥٦)

٩ - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
 تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (117) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ (118) فَغَلِبُوا هنَالِكَ وَانْقَلَبُوا
 صَاغِرِينَ (119) وَالْقِيَ السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ

(120) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (121) رَبِّ
 مُوسَىٰ وَهَارُونَ (122)

دا آیتونه ډیر ډیر اولوله خاصکر دا قول
 د الله تعالیٰ ﴿ وَالْقِيَ السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ ﴾
 ډیرش (٣٠) ځله تکرار کړه. (اعراف: ١١٧ - ١٢٢)

١٠ - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيُحَقِّقُ اللَّهُ
 الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

دا آیتونه بار بار تلاوت کړه خاصکر دا
 قول د الله تعالیٰ : ﴿ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ﴾.

١١ - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّحْرُ
حَيْثُ أَتَى ﴾ .

دا ډير ډير اولوله.

(سورة يونس : ٨١ - ٨٢).

١٢ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

اَفْحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَّانَكُمْ اِلٰنَا لَا
تُرْجَعُونَ (115) فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ (116) وَمَنْ يَدْعُ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهِ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (117) وَقُلْ
رَبِّ اغْفِرْ وَّارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ (118)

(سورة المومنون : ١١٥ - ١١٨).

١٣ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالصّٰفٰتِ صَفًّا (1) فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا (2)
فالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا (3) اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوٰحِدٌ (4)
رَبُّ السّٰمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
المّٰشٰرِقِ (5) اِنَّا زَيْنٰ السّٰمٰءِ الدُّنْيَا بَزِيْنَةٍ
الْكواكِبِ (6) وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مّٰرِدٍ
(7) لَا يَسْمَعُونَ اِلٰى الْمَلٰٓئِئِةِ الْاَعْلٰى وَيُقَدِّفُونَ مِّنْ
كُلِّ جَانِبٍ (8) دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ
وَّاصِبٌ (9) اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ
شَهَابٌ ثاقِبٌ ﴿ (10)

(الصّٰفٰتِ : ١ - ١٠).

١٤ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ
 وَاِذْ صَرَفْنَا اِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ
 الْقُرْاٰنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْا اَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ
 وَلَّوْا اِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّندِرِيْنَ (29) قَالُوْا يَا قَوْمِ اِنَّا
 سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ يَهْدِيْ اِلَى الْحَقِّ وَاِلَى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ (30)
 يَا قَوْمِ اَنْجِبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوْا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ
 ذُنُوْبِكُمْ وَيَجْرُكُم مِّنْ عَذَابِ الْيَمِّ (31) وَمَنْ لَا
 يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى الْاَرْضِ
 وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُوْنِهِ اَوْلِيَاءٌ اُولٰٓئِكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ
 (32) (سورة الاحقاف: ٢٩ - ٣٢).

١٥ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا
 مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا
 تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ (33) فَبِآىِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمْ
 تُكذِّبٰنِ (34) يُرْسَلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِطٌ مِّنْ نَّارٍ
 وَّنَحٰسٍ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ (35) فَبِآىِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمْ
 تُكذِّبٰنِ (36)

(سورة الرحمن: ٣٣ - ٣٦).

١٦ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهُ خٰشِعًا
 مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشِيَةِ اللّٰهِ وَتَلٰكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ (21) هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَا
 اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ

الرَّحِيمِ (22) هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (23) هُوَ
اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِءُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ (24)

(سورة الحشر: ٢١ - ٢٤).

١٧ - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (1) يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ
فَأَمْنَا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (2) وَإِنَّهُ تَعَالَى

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا (3) وَإِنَّهُ
كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا (4) وَأَنَا ظَنَنَّا
أَنْ لَّنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (5)
وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ
الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا (6) وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا
ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا (7) وَأَنَا لَمَسْنَا
السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مَلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا
(8) وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ
يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا (9)

(سورة الجن آيت: ١ - ٩).

١٨ - اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

(سورة الاحلاص)

١٩ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
(2) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ (3) وَمِنْ شَرِّ
النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا
حَسَدَ (5)

دا قول د الله تعالى به بار بار لولی :

﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾

(سورة الفلق)

٢٠ - اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2)
اِلٰهِ النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4)
الَّذِي يُوسَسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ (5) مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ (6) (سورة الناس)

٤ - دارنگ دم اچونكى لره دا كلمات
وئيل ډير ضرورى دى اودا كلمات دهر
مرض دپاره فائده لرى :

اَسْأَلُ اللّٰهَ الْعَظِيْمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اَنْ
يَشْفِيكَ

دا كلمات به اووه خله وائى ، لكه ترمذى ،

ابوداود کنبے دا حدیث وگوره!

نبی ﷺ فرمائی: په مریض چه دا

کلمات ولوستلے شی ضرور به جوړېږي،

که اجل ئے نه وی راغله۔

۵ - دارنگه مریض دے خپله دا کلمات

وایی:

(بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ) درمے خله او

(أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ

وَأَحَافِرُ) - اووه کرت او خپل لاس دے په

درد مند خائے کیدی۔

۶ - دارنگه دا دعاء دے دم اچونکے یا

مریض خپله اولولوی:

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ وَأَشْفِ أَنْتَ

الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.

(مسلم، مشکاة: ۱/۱۴۰)۔

۷ - دارنگه دا دے ولولوی:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ

وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَآمَّةٍ.

(بخاری، مشکاة)۔

۸ - أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ

وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ

يَحْضُرُونَ.

۹ - دارنگه دا دعاء دے ولولوی:

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ

شَرَّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ
اللَّهِ أَرْقِيكَ

دا دعاء گانے د جادو دپاره کار ورکوی
دارنگه دسترگو دلگیدلو دپاره هم کار
ورکوی، بلکه دټولو مرضونو دپاره کار
ورکوی، ډیر فائده مند دعاء گانے دی۔

۱۰ - دارنگه یو حدیث کنبه راغله دی
چه یو سړی باندمه پیریان ناست وو، دماغ
ئے خراب شوی وو، نو نبی صلی الله علیه وسلم پرې دا
آیتونه ولوستل نوروغ شو۔

سورت فاتحه تر - وَلَا الضَّالِّينَ پورې، بیا
آلم ذَلِكَ الْكِتَابُ نه تر اولئک علی هدی من

رَبِّهِمْ پورې - بيا وَالْهُكْمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (163) إِنَّ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ.

تر آخره ددې آیت پورې -

(سورت بقره آیت نمبر (۱۶۳ - ۱۶۴)

بیا آية الكرسي، بیا درې آیتونه
دسورت بقره: اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ نه تر آخره
پورې - بیا ورومبی دوه آیتونه دسورت آل
عمران بیا:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو
الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ.

بیاد سورت اعراف دا آیت :

﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي ﴾ : تر آخره پورے

(۵۴) بیاد سورت مؤمنون دا آیت :

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا ﴾ تر آخرد

سورت پورے (۱۱۵) بیاد سورت جن دا

آیت : ﴿ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً

وَلَا وَلَدًا ﴾ (آیت : ۳)

بیاد سورت صفات اولنی لس آیتونہ۔

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ

الْفَلَقِ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾

ابن السنی پہ (عمل الیوم واللیلہ) کنبے دا روایت

راوریدے رقم (۶۳۲) اوسنداً کمزورے دے لیکن تول

دقرآن آیتونہ دی، عمل پرے صحیح دے، لکہ
مخکنیے دا مسئلہ ذکر شوہ۔

دا بعضے مختصر علاجونہ ما ذکر کرل

د دفع دسحر دپارہ، ان شاء الله څوڪ چه دا

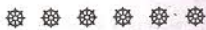
یقین سرہ استعمال کری، رب العالمین بہ

ترے جادو لرے کری، اوخہ تاثیر بہ پرے

نکوی۔

څکھ قرآن کریم دشفاء کتاب دے۔

وبالله التوفیق -

د نظر لگیدو علاج

سترگه لگیدل حق دی، لکه چه نبی
 فرمائېلى دى، او د حدیثو په ټولو صلی الله علیه وسلم
 کتابونو کې د ذکر شوی دی، دده نه
 منکرین دا حدیثو نبوی منکر دی۔
 سترگه خپل تاثیر نه کوی بلکه رب
 العالمین پکې تاثیر اچوی د هغه هم
 علاجونه بیا شریعت اسلامی خودلی
 دی۔

د سترگو هم دوه قسمه علاج دى، یو
 مخکې د لگیدلو نه، دویم پس د لگیدلو

نه۔

(۱) - کله چه دسترگو لگیدلو خطره
 وی په یو ماشوم باندې، یا په زنانه یا پخپل
 ځان باندې، نو د هغه علاجونه دادی:
 ۱- شرح السنة (۱۱۶/۱۳) کې د امام
 بغوی رحمه الله نقل کړیدی د عثمان بن
 عفان رضی الله عنه نه چه هغه فرمائی:
 [سَوِّدُوا نُؤْتَهُ] د ماشوم زنه توره کړی نو
 نظره نه لگېږي پرې۔

۲- دارنگه کله چه سرې یو شے اووینی
 که خپل وی او که پردې او بڼه ورته بنکاره
 شی نو دُعاء دبرکت دې وکړی (بَارَكَ اللهُ)۔

لکه حدیث دموطاً ، نسائی او مسند
احمد کبے راغله دی۔

۳- هغه اذکار او دعاگانے کومے چه
مخکبے تیرے شومے په علاج دسحر کبے
هغه دعاگانے دسترگو لگیدلو دپاره هم
فائده ورکوی۔ نو هغه زده کول ئے ضروری
دی۔

۴- دارنگه دا دُعاء دے ولولی :

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، اَللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ .

(موطا : ۹۳۸/۲ ، مسند احمد (۴/۴۷۷)۔)

۵- په چا چه خطر ه وی دسترگو
دلگیدلو نو دهغه محاسن او بنائسته

خایونه دے پت کړے شی۔

(کما فی زاد المعاد : ۱۷۳/۴) وشرح السنه

(۱۱۶/۱۳)۔

(۲) - قسم علاج دسترگو لگیدلو دادے :

۱- کله چه نظر ولگیری په چانو که

سرے معلوم وی نو هغه دے اودس وکړی

او مستعمله اوبه دے مریض استعمال

کړی ، او غسل دے پرے وکړی۔

(ابوداود ، زاد المعاد : ۱۶۳/۴)۔

۲- دارنگه په اوبو دے دم واچوی او چُف

دے کړی ، اوبیا دے مریض هغه اوبه

وُخکی اوباقی د واچولے شی دهغه په بدن

باندے۔

(رواه ابوداود: ۱۰/۴)

یادے دزیتون په تیلو باندے دم و اچوی
او مریض دے پرے ځان غور کړی۔

(کما فی مسند احمد: ۴۹/۳) السلسلة الصحيحة

(۱۸/۱) برقم: (۳۷۹)۔

۳ - دارنگه که دمريض دپاره سورت
فاتحه او آية الكرسي او آمن الرسول تر
آخره پورے او ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ او ﴿قُلْ
أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ او ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ﴾ وليکله شی او اوبه دے مریض
وڅکی۔

(مجموعه الفتاوى: ۶۴/۱۹، الصارم البتار (۲۰۰)۔

دایو خو علاجونه په اختصار سره ما

ولیکل، که څوک تفصیل غواړی نو:

(الصارم البتار) د عبد السلام بالی، زاد

المعاد ۴ جلد، زمونږ فتاوی الدین الخالص ۲

جلد، الدعاء من الكتاب والسنة للقحطاني،

وقاية الانسان من الجن والشیاطین، فتح

الحق المبین فی علاج الصرع والسحر

والعین) ته دے رجوع وکړی۔

دادمونه ستاسو د خیر خواهي او فائده

په نیت وليکله شو، تاسو ترے فائده

واخلي۔

وبالله تعالى التوفيق-

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وآله

وصحبه اجمعین-

سبحانک اللهم وبحمدک اشهد ان لا اله

الا انت استغفرک واتوب الیک-

حرره ابو محمد امین الله وفرغ منه یوم الخمیس

(١٠/٣/١٤١٨هـ)

وکتبه بالکمپیوتر:

ابو سلمان حضرت محمد بشاور-

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**